

Slobodan Ilić

JEDAN PERZIJSKI GAZEL HUSEJNA LÂMEKÂNIJA

U rukopisnoj medžmui iz 17. vj. koja se čuva u Gazi Husrev-begovoj biblioteci u Sarajevu pod brojem 3049 nalazi se i više od sedamdeset pjesama, uglavnom gazela, koje je sastavio Husejn Lâmekâni, uz komentatora Ibn Arebijevih »Bisera mudrosti« Abdullahe Bosnevija najznačajniji naš književni predstavnik mistične kongregacije melâmî-bajrâmî,¹ kod nas poznatije kao hamzevijska. Dostupni podaci o njegovom životu su oskudni i vrlo često kontradiktorni. Tako se sa sigurnošću ne može reći ni da li je našeg porijekla. Nepodložna sumnji je jedino činjenica da je najveći dio života proveo u Istanbulu kao šejh tekije u haremru Šâh Sultâne-mesdžida, držeći propovijedi i vaspitajući muride. U dvorištu iste džamije je i sahranjen nakon što ga je sustigla smrt 21. rebiul-evvela 1035./21. decembra 1625. godine.²

Pisao je pod više pjesničkih pseudonima (*mâhlas*) od kojih je najčešći »Lâmekânî (Bezmjesni), ali sebe ponekad naziva i »Lâzemânî« (Bezvremenski), kao i »Hüsejnî«, »Husâmî« ili »Husam«. Husam (uddin) bi moglo biti i njegovo pravo ime, bar prema natpisu na arapskom jeziku iznad jedne od pjesama u kom se kaže: »Li-ra'-îsi ahli t-târiqati ḥadrati Ḥusâmiddîni šâhîri bi-Lâ-makânî r-Rûmî mawlidan wa l-Bayrâmî maşraban« (Od predvodnika pripadnika Reda hazreti Husamuddina, Rumelijca (tj. iz evropske Turske) porijeklom, a bajramije po usmjerenju).

Uz kratku poslanicu (*risâla*) na omiljenu sufisku temu »savršenog čovjeka« (Al-insânu l-kâmil), sačuvanu u jednom rukopisu Süleymaniyye-biblioteke u Istanbulu³ i jednog Lâmekânijevog pisma Muñîrî Belgrâdiju u kojem brani derviše i tasavvuf pri kraju rukopisa jednog Munirijevog djela koji se nalazi u istoj biblioteci,⁴ pjesme u

¹ Mističko bratstvo koje je početkom 15. vj. u Anadoliji osnovao Hadži-Bajram Veli, kome duguje i svoje име. Učenja reda obično opisuju kao sintezu melamijskih i halvetijskih učenja. Pripadnici ovog bratstva u Bosni, koji su krajem 16. vijeka bili izloženi šestokim progonima, općenito su se po imenu svog šejha Hamze Balija nazivali hamzevijama.

² O Husejnju Lamekaniju više: M. Handžić, »Husejn Lamekani«, kalendar *Narodna uzdanica* 1942, str. 148—161; A. Gölpınarlı, *Melamilik ve Melamiler*, Istanbul, 1983, str. 80—84; H. Šabanović, *Književnost Musilmana BiH na orientalnim jezicima*, Sarajevo 1973, str. 216—219.

³ Süleymaniyye ktp. Mskp. 800/14, str. 226b-229a (podatak Dž. Cehajić)

⁴ Süleymaniyye ktp. Sâhid Ali Pasa. Mskp. 2819, 148—163 (podatak H. Šabanović)

pomenutom sarajevskom rukopisu su sve, bar meni poznato, što je ostalo iza njega. Svi Lamenkanijevi stihovi su na turskom jeziku, s jednim izuzetkom koji je i predmet ovog rada. Gazel u sedam distihona na perzijskom nalazi se na strani 108a i svjedoči o dobrom Lamekanijevom poznavanju ovog orijentalnog jezika i za čuđenje je da takvih pjesama nije ostavio više. Doduše, istraživanje našeg književnog naslijeda da orijentalnim jezicima je još na početku i za nadati se je da će me nova otkrića demantovati.

دل بکشود و بکشای نیزه دهارا اگر باید دهد باری کنم این دل بکشاد
 چو بیم میشون و طهاب نطق و امروز خسته شد و جمیع عیت هارا
 روزان من چنان پرسید زوق و جزو گذاشت اما زمزمه از هر کنیزام من همینرا
 مخاطنه و خود من بشده مفتاح مردانی شود فاخت با محظی جمیع قفل در مارا
 شد ام بعد از آن هم ز وجود را و خود من روان لامکان از من غاییرف آنها را
 از ام کار تای شد بمال از ناخنها و کرن لازماً حقسته است هم ز نهاده ام
 بیان گای میشواز حق دنارم شمو با حضرتی که هم خواهی بزم رویت پیشناه

- Diläm bo-gošûd u bo-gošâyâd konûz-i gândž-i dil-hâ râ
Âgär yârî dihâd Bârî konäm yârî bâ-dil-hâ râ
- Çû piräm sirr-i ïn dil-hâ bâ-notq u ämr u lotf-i hûd
Bâ-kärd ihsân bo-şod džâmi' džâmi'i džâm'iyât-hâ râ
- Dârûn-i män çonâm por şod äz dâvq u vâdâd u hâlät-hâ
Nâ-mânâd äz män ätâr härgiz nâ-dânâm mân hâmîn-hâ râ
- Bâ-hämâtillâh vodžûd-i män bo-şod miftâh-i Yâzdânî
Sâvâd fâtih bâ-ämr-i Haqq džâmi'i qâfl-i dâr-hâ râ
- Nâ-dânâm bâ'd äz ân härgiz vudžûdäm vudžûd-i män
Râvân-i lâ-mâkân äz män nâmâyâd roh bâ-ân-hâ râ
- Äz ânâm Lâ-zämânî şod bâ'-alam-i ïn zämân mahlaş
Vâ gärne lâ-zämân Häqqast mobâyyân härgiz zämân-hâ râ
- Bâ-yâ gâyib mä-sâv äz Häqq dämâdäm şâv bâ o hâdir
Hodûrî gär hämî hâhî bi-nih rûyât-i zämân-hâ râ

Prevod:

- Otkrivalo je moje srce i još otkriva riznice blaga srca
Ako Svevišnji pomogne i ja će pomoći srcima
- Pošto je moj pir,⁵ tajna ovih srca, riječju, djelom i milošću svojom
Činio dobro, svom ljudskom rodu suština postade

⁵ duhovni vođa, pročelnik sufiskog reda

- 3 Toliko se ispunih nasladom, ekstazom i haletima⁶
Traga ne osta od mene, sve to ne mogu shvatiti
- 4 Pohvalom Boga moje tijelo posta Božji ključ
Koji otvara odredbom Istine brave svih kapija
- 5 Nakon toga ne raspoznajem sopstvenu egzistenciju, ona
Iz mene ode u Ne-Mjesto,⁷ drugima pokaza lice
- 6 Stoga *Bezmjesni* postade moje ime u svijetu ovog vremena
Inače, Ne-Mjesto je Istina,⁸ koju vrijeme ne može spoznati
- 7 Hodи, otsutni, ne idi iz Boga, uvijek budi u njemu prisutan
Ako njegovu prisutnost želiš okani se gledanja zemlje

S U M M A R Y

A PERSIAN GAZEL WRITTEN BY HUSEIN LAMEKĀNÎ

The Gazi Husrevbeg Library MS. No. 3045 contains a Divan with about 70 Turkish poems (gazel) written by Husein Lamekani.

He belonged to the Hamzawi dervish brotherhood which, as heretical, was severely persecuted towards the end of the 16th century.

Among the gazels in Turkish the manuscript contains one written in the Persian language. Thematically, this gazel doesn't differ much from the rest of Lamekani's poetical opus. The author described in it his mystical experiences speaking of love as the only way which leads to the cognition of the God.

⁶ mističkim stanjima

⁷ Bog

⁸ Bog